

2017-08-04

Regeringskansliet
Finansdepartementet
Avdelningen för offentlig förvaltning
Enheten för offentlig upphandling

Remissvar En Omreglerad spelmarknad (SOU 2017:30)

(Fi2017/01644/OU)

Svenska Pokerförbundet (Svepof) är glada med att utredningen kommit till skott efter att organisationen under lång tid varit pådrivande för att en sådan utredning skulle göras. Vi uppskattar att den gavs begränsad tid för genomförande för att snabbt komma till beslut, men förstår vilken press detta satt på involverade parter och är imponerande av de avvägningar och bedömningar som gjorts. Materialet är trots den korta utredningstiden mycket omfattande, vilket gör det svårt för en liten ideell organisation att ta ställning eller göra bedömningar kring frågor som ligger utanför den egna huvudkompetensen, varför detta svar i stort sett uteslutande behandlar poker i fysisk form med vissa kringfrågor.

Inledningsvis vill vi nämna kapitlen om spelproblem och spelmissbruk. Vårt förbund representerar spelare och inte vinstdrivande företag och vi tar väldigt allvarligt på spelproblem och är tacksamma att denna del fått ett så stort utrymme i utredningen. Som vi anfört tidigare ser vi fysisk poker i turneringsform som ett spel med mindre risker för spelmissbruk (vilket bland annat styrks av figur 18.2 och 18.3) och annan liknande problematik, än många av de spel som utredningen i övrigt hanterar, då särskilt spel online, både för att tiden blir lång mellan insats och eventuellt vinstuttag och för att det finns ett stort inslag av kamratskap inom pokern. Svepof har för avsikt att ta fram utbildningspaket med utbildning för spelledare, som inkluderar både själva arrangerandet av turneringar och sätt att notera och hantera problemspelande och misstänkt penningtvätt.

Poker i turneringsform är relativt utbredd idag, trots dess juridiska status. Att kanalisera denna till licensierade alternativ ser Svepof som väldigt angeläget och flera av förslagen anser vi möjliggöra en god kanalisering. Det är dock några saker vi skulle vilja framföra, där vi är rädda att kanaliseringen kan minska, vilket riskerar att icke-licensierade spelplatser kommer att bli tillräckligt intressanta för att fortsätta, trots att licensierade alternativ finns. Risken är stor att om icke-licensierade spelplatser finns, kommer det att erbjudas till exempel cash-games och alkohol utan serveringstillstånd på dessa ställen, vilket ses som olämpligt ur konsumentskyddssynvinkel. Om de licensierade alternativen är bra nog, kommer inte möjligheten att spela cash-game på olicensierade platser att vara lika attraktivt.

En stor del av dagens spelplatser för turneringspoker bedrivs på ideell basis, som vilken folkrörelse som helst. Avgifterna som tas in från spelarna, tillsammans med medlemsavgifter, täcker upp hyran av lokalen och kostnaderna för bord, marker och spelkort. Eldsjälar gör detta för att kompisar och andra ska få ägna sig åt sin favoritsport, att spela turneringspoker. Det är ofta inte mer än 48

2017-08-04

spelare (normalt sett 8 personer per bord, utan dealer), det är rimliga insatser och någon är utsedd spelledare. Några hinder som vi ser i liggande förslag för att kanalisera detta spel är 8 kap 5§ punkten 6, att anordnare och funktionär inte får delta i spelet. Vi förstår utredarens tankar med detta, tex att säkerställa opartiskhet och att spelen är rättvisa och pålitliga, men vill påpeka att turneringspoker för det allra mesta bedöms av spelarna runt bordet och inte av en spelledare. Det är dock inte ovanligt att utse en biträdande spelledare för eventuell bedömning av spelledares oenighet med annan spelare, men att denne behöver nyttjas är ytterst ovanligt. När licensen ger utrymme för 8 till 48 spelare, med en maximal insats runt 1 000 kr, där max 10-20 % går till anordnaren, går det snabbt att räkna fram att det inte är någon jätteaffär att arrangera sådana turneringar i vinstsyfte. Det kommer troligtvis mest att även fortsättningsvis handla om eldsjälarna som driver dessa pokerturneringar och om det inte finns möjlighet att då själv delta i spelet, så kommer förmodligen många av dessa spelplatser att hålla sig undan licensieringen.

För dessa ideella spelanordnare kommer också licenskostnaden vara av avgörande betydelse. Föreslagen avgift på 4000 kr för mindre än 10 turneringar och 15 000 kr för fler än 10 turneringar är en betydande kostnad för en ideell förening på en mindre ort som vill arrangera folkrörelsepoker. Att dessutom behöva betala detta från en ideell förening innan inkomster finns gör att det är en stor tröskel att ge sig in på den licensierade marknaden.

Även avgiften för en större turnering på 25 000 kr, kan ses som ganska hög i förhållande till den möjliga intäkten. Övriga krav i utredningens förslag gör dock att detta endast är aktuellt för företag och inte ideella föreningar, men vi vill ändå påpeka den höga kostnaden, för att säkerställa att det faktiskt är attraktivt att anordna en sådan turnering.

8 Kap 7§ stipulerar att det ska vara möjligt att söka licens för "en årlig landbaserad turnering i kortspel". Vi önskar att detta förtydligas, om det handlar om endast en turnering (ett inköp – ett spel), kommer det innebära stora svårigheter att få ekonomi i det. Detta kan jämföras med årets SM live (som hålls utomlands), där under fem dagar kommer att spelas 20 turneringar. Om förslaget syftar till tex ett SM med flera möjliga turneringar under en begränsad tid, önskar vi få detta förtydligat och om meningen är att det verkligen bara ska vara en turnering yrkar vi att detta ändras till möjlighet att hålla ett SM enligt ovan.

Vi är nöjda med att två av de populäraste speltyperna är föreslagna att vara godkända. Vi känner dock att särskilt två speltyper, som är officiella SM-grenar saknas, Sviten Special och Mörkpoker (som varit SM-gren sedan 1975). Under punkten 13.3 i texten gör utredningen bedömningen att Regeringen bör meddela föreskrifter om vilka kortspel som får anordnas i turneringsform och att Spelmyndigheten meddelar andra krav. Det gör enligt vår bedömning att tillförande av ytterligare speltyp blir en omfattande process via regeringen och där vi bedömer att det finns en betydande risk att en sådan fråga ses som alltför liten för att få den hantering den förtjänar. Om regeringen ska besluta om speltyper bör förslaget vara en bredare mängd spel eller en mer öppen definition av spel, annars bedömer vi det som mer fördelaktigt att Spelmyndigheten ges i uppdrag att bestämma vilka spel som får spelas i turneringsform.

Svepof delar Visitas uppfattning under punkten 13.2.2 att pokerspel är ett bra komplement på restaurangkasino, där det finns krav på serveringstillstånd vid alkoholförsäljning, där personalen är utbildad och det krävs god ordning i lokalen. Det är under nuvarande förslag inte en särskilt lönsam affär i sig att arrangera turneringspoker, men vi tror och hoppas att turneringspoker ändå kan bli ett trevligt inslag i fler öppna miljöer.

2017-08-04

Utredningen föreslår att nuvarande möjlighet att ha upp till sex kasinon i Sverige tas bort och ändras endast till fyra som motsvarar det antal som finns idag. I bland annat kapitel 12.3.3 framhålls att det handlar om att "motverka överdrivet spelande, minska riskerna för spelberoende, skydda ungdomar från riskabla spelformer samt att förebygga brott." Liksom vi tidigare påpekat ser vi dagens kasinon huvudsakligen som preventiva baserat på geografi. På kasino finns till exempel möjlighet att spela cash-game, vilket inte under liggande förslag kommer att godkännas utanför kasino. Detta är en spelform som många pokerspelare uppskattar, men som har en mycket större risk både för pengatvätt och spelproblematik. Att bo geografiskt nära något av dessa kasinon innebär mycket goda möjligheter att spela, både i den mån det är roligt, men också att utsätta sig för risk. Boende längre ifrån kasinot hamnar antingen i situationen att inte få möjlighet att spela alls, eller att utsätta sig för ytterligare risker genom att spela på icke-licensierade spelplatser. Även om det inte finns något önskemål i nuläget från Svenska Spel/Casino Cosmopols sida att öppna ytterligare kasinon, önskar vi inte att ytterligare begränsa möjligheterna för framtida kasinon på någon ytterligare plats där avståndet till dagens kasinon riskerar att minska kanaliseringen.

Vi tycker i samband med detta att det är värt att nämna hur Danmark, som är betydligt mindre geografiskt än Sverige och dessutom med ett mindre innevånarantal, har 7 kasinon och Nederländerna, som visserligen har större befolkning, men ändå är geografiskt mycket mindre, har minst 14.

Förutom cash-game har de fyra kasinona enligt förslaget även ensamrätt på löpande turneringar med fler än 48 personer. Vi skulle vilja föreslå även en licenslösning mellan folkrörelse- och restaurangkasinospelet och den årliga nationella turneringen. En årlig turnering som kan arrangeras av en ideell organisation, eller ett företag, i formen av ett distriktsmästerskap. En sådan turnering skulle kunna ha ett maxantal på tex 200 deltagare och en insats något högre än för de små turneringarna (tex 1/20-dels basbelopp)

Avslutningsvis vill vi tacka alla parter för gott samarbete under och efter utredningstiden och ge vår eloge till Utredaren och alla andra som varit involverade i detta arbete.